

Discussia

2de Jaargang. No: 7.

Orgaan

Augustus '36.

UITGEGEVEN DOOR LINKSE ARBEIDERS!!

DE OPSTAND IN SPANJE !!!

De algemene, economische toestand.

Willen we iets begrijpen van wat in Spanje gebeurt, dan moeten we zeer zeker iets weten over de economische toestand. Hoe staat het daar dus mee?

Economies is Spanje achterlijk. Nog altijd is een groot deel van de grond in handen van de Adel en de Kerk. Er zijn nog grotendeels feodale toestanden. Voor de steeds noodzakelijker wordende bevoorrading van de bodem en de exploitatie van de bodemrijdommen, als kolen, ertsen, hebben deze oude grootgrondbezitters weinig belangstelling. Bovendien zouden ze voor deze exploitatie in financiële verwickelingen komen, en de absolute macht over hun eigendommen verliezen. Zodoende schiet Spanje economies niet op.

Bezien we dan ook de handelsbalans van Spanje, dan merken we dat de invoer elk jaar groter is dan de uitvoer. Het gevolg is bekend: Spanje moet meer aan het buitenland betalen, (voor de grotere invoer) dan het uit het buitenland terugkrijgt. Zo komt men ieder jaar tekort. De economische toestand in Spanje is dan ook critiek.

Wat kan hier aan gedaan worden? Natuurlijk invoer verminderen en uitvoer omhoog zien te krijgen. Uitgevoerd zou er nog wel kunnen worden, (Zuidvruchten, enz.) Ingevoerd moet er o.a. nog steeds worden: steenkool, ijzer, staal en verschillende graansoorten. Maar dit kan Spanje zelf niet duseren! Er zijn in Spanje nog mogelijkheden te over, als de oude staat ingepakt werd. Duidelijk is, dat er vele zijn, dat is de opkomende bourgeoisie, die dat wel willen ondernemen. Maar nu zit hun iets anders tegen, die de feodale machten niet af willen staan (dat zou voor hen weliswaar zijn). Ook allerlei oude adellijke rechten moeten verdwijnen. Zo is bijv. het water, dat nodig is voor de bevoorrading, door een feodaal recht, eigendom van een adellijk heer. En die heft er natuurlijk netjes belasting voor !!

Die grond nu, MOET de opkomende bourgeoisie hebben, en de oude rechten MOETEN verdwijnen. Dus is deze opkomende bourgeoisie vooruitstrevend en gebruikt ze "revolutionaire" woorden. Ze is tegen grootgrondbezit z o g t ze. Maar in werkelijkheid is ze tegen grootgrondbezit IN FEODALE HANDEN !! Want wat is haar wezelijke bedoeling? ZIJ WIL HET PRIVAAT-KAPITALISME, ONDER HAAR LEIDING, VERDER TOT "BLOEI" BRONGEN, dwz. zij wil de ontwikkeling der productiekrachten ter hand nemen, omdat er aan te verdienen is !! Daardoor komen haar belangen in tegenstelling te staan met het oude grootgrondbezit. Ze komt te staan tegenover de kerk, en be- strijdt haar macht over de grond en haar macht over de geest. Ook tegenover de adel, militarisme en guarda civil, (hoewel in de onderste rangen heel wat "onbetrouwbare" elementen zitten, en vooral op de vloot.)

Deze oude machten zullen zich vooral ook verdedigen door het ge-
loof en allerlei andere oude ideeën, die nog in de massa's leven, op de
voorgond te schuiven. Zo zullen doen alsof de roden het op hun heiligheid
en hun goedheid voorzien hebben. (Gevallen officieën waren "fonteynen
voor het geloof en voor Spanje" zoo zegt "Het Handelsblad" van 26-7-38).

Onder en naast dit alles bevindt zich het proletariaat. Het
Spanje ontzettend uitgebuit arbeiders en boeren, om van de landbouw
werkloze nog maar niet te spreken.

Zij zijn ook revolutionair! Zij willen Communisme, Socialisme,
Anarchisme. Kortom, zij schreeuwen dat zo de sluisdijk moet vallen: hoe dit
moet? Slechts enkele hebben er 'n beeld van in hun hoofd.

In deze massa's is een geweldige energie opgesloten. Welke zeer
duidelijk blijkt uit de talloze stakingen van de laatste tijd. Deze stakingen
hebben tot onherroepelijk gevolg - willen ze succes hebben - dat ze het
bestaande systeem van uitbuiting MOETEN vernietigen. En dat zal ook gebeu-

handen verdwijnen. Dit is slechts een kwestie van tijd. Waarom? Omdat
Spanje zo, bij de oude verhoudingen economies naar de bliksem gaat. Spanje
MOET geëxploiteerd en bevoold worden. De productie moet uitgebreid wor-
den (d.w.z. de nadelige handelsbalans met het buitenland moet gunstiger
worden). Dan moet ook de nadelige feodale productie-verhoudingen opge-

zo op den duur verliezen. Maar wie zal dit feodale bouwwerk voorgoed
noorhalen? Dat zal het proletariaat moeten zijn; het proletariaat in
stakingen en op de barricaden. Het zal gebeuren met proletariats omlende
en met proletariats bloed. Dat dit geen fraas is, wordt nu wel bewezen!!!
In is het ook duidelijk dat de bourgeoisie in Spanje meesluit in
het revolutionaire proletariats koer. Soms klinkt het wel wat wild, maar
IN DAT KOOR DAT "VOLKSFRONT" HEET, valt het niets meer zo op!!!

Het proletariaat zal de zaak oppakken. Maar als de bourgeoisie
eenmaal weer het heft in handen heeft, ja, dan... Het proletariaat
.....VADERLANSE LIEDJES ZINGEN en krijgen de arbeiders op de wer-
als ze de nood hebben om te gaan staken.
Reeds nu worden, via de regering, door hen de stakingen van
en beproeft. Want het Spaanse proletariaat is wat al te machtig!!!
perioden van 16 Juni tot 15 Juli '38, dus in één maand, was er een
geheeltoelichting op 15 algemene werkstakingen!!!

Zo zijn in Spanje dus TWEE REVOLUTIEF GEVOELEN:
I. De opkomende bourgeoisie, die weeracht het proletariaat van nu.
II. Het revolutionaire proletariaat, dat de opheffing van de sluisdijk
Hoe dit proletariaat ook nog overschaamd wordt door de politieke
bewegingen, zal straks nog wel blijken.

De politieke toestand.

Zoals we gezien hebben bevindt zich in Spanje de economische macht -
geheeltoelichting in handen van de adel en geestelijkheid EN geheeltoelichting in han-
den van de opkomende bourgeoisie. Deze twee groepen vechten natuurlijk
ook om de MACHT IN DE REGERING, om de POLITIEKE MACHT. Want deze politiek
moet willen de beiden gebruiken, ten bate van hun economische positie.
Voor 1931 had Spanje een monarchistische regeringsvorm. Onder deze
regering werden de belangen van het feodale grootgrondbezit behartigd.
(Primo de Rivera.)

De 14 de Juli 1931 moest Koning Alfonso verdwijnen. Wie deden dit?
Dit gebeurde enerzijds door de actie van de vooruitstrevende bourgeoi-
sie en intellectuelen, anderzijds door de actie van het proletariaat. De
politieke macht kwam toen in handen van de vooruitstrevende bourgeoisie.
Zij werd daarmee geholpen in de regering door de Republikeinen en soc.
democraten. Maar voor het proletariaat, dat ook meegeholpen had aan de
val van de monarchie, veranderde er heel weinig. Het gehele Staatsapparaat
BLEEF ZOALS HET WAS, alléén onder anderen "heren". Want de middel-
euwsche macht van de kerk werd NIET gebroken; de achterlijke toestanden
op het land - zoals o.a. belastingen aan den adel - bleven bestaan; en
de Guardia Civil, het geweldsapparaat bleef ongeschokt.

De bourgeoisie maakte van haar politieke macht natuurlijk gebruik, om
haar economische positie te verstevigen en te versterken, alhoewel ze
daarin niet buitengewoon slaagde.

In 1933 behaalden de rechtsen weer een stembusmeerderheid (o.a. door
de onthouding der talrijke anarcho-syndicalisten). De anarcho-syndicalis-
tische vakcentrales, de C.N.T., riep consequent een algemene werkstaking
uit. In Dec. 1933 werd dit verzet echter neergeslagen; de reformisten
doden aan dit verzet niet mee. (hoe zouden ze ook!!!)

Het de verkiezingen van het "Volksfront" in het voorjaar '36 kregen
de "linksen" voor de meerderheid in het Spaanse parlement (in de Cortes).
Dit "linkse" "succes" was vooral te danken aan de leuzen waarmee de
stembusstrijd gevoerd werd. N.L. "stemt links", dan komen de talloze ge-
vangenen vrij. Deze gevangenen hadden de volle sympathie van het Spaanse
proletariaat, speciaal van de C.N.T.'ers. Zodoende stonden nu ook de
anarcho-syndicalisten.

Weer werd zo een politieke strijd gevoerd ten bate van de bourgeoisie.
Het "Volksfront" is dan ook niets anders, dan een coalitie van
van de nu nog vooruitstrevende bourgeoisie, en de nu nog vooruitstrevende
BEIDEN KUNNEN ZIJ NIET ZONDER POLITIEKE MACHT: HET VOLKSFRONT. Het
ECONOMIESE POSITIE. DE PARTIJEN, OMIT ZE HET MOETEN BILDEREN. Het
SOCIALE WETGEVING, OM ZODOENDE HET PROLETARIAAT ZOET TE HOVEN. Het
proletariaat zou anders te opstandig worden en zou de macht geheel in
handen der C.N.T. vallen!

En mochten deze partijen de kans krijgen om zelf een groep naar de
macht te doen.....(De economische en sociale situatie lijkt in vele op-
zichten, op Rusland van voor 1914, n.l. een feodaal-achterlijke toestand
met enkele moderne industrie-centra's. Deze toestand schept dus een
gunstige voorwaarden voor een partij-dictatuur naar Ruslands voorbeeld).

Het "Volksfront" wordt dan ook gebruikt door de bourgeoisie voor
haar belangen en dat zijn de uitbuitingsmogelijkheden te bestendigen.
Zo is het "Volksfront" dan ook BUIJST, een verrand aan het prole-
tariat. Dit "Volksfront" druist in tegen de belangen van de arbeiders-
klasse, omdat zij IN DIT "VOLKSFRONT" HET WIL DOEN VOORKOMEN ALSOF
DE REGERING EN BEZITTERS GEMEEN SCHAPPELIJKE BELANGEN
Zouden hebben.

Zeep beharp zal dit naar voren komen, zodra de oude reactionaire
machten gevallen zijn en 't kapitalisme vrij spel krijgt!!!
Dit blijkt nu reeds duidelijk in haar houding bij stakingen. Volgens
haar woorden, haar uiterlijke schij, moet ze er sympathie mee hebben.
Maar de werkelijkheid is, dat vaak stakingen, DIE TOCH WERELDIJK ZIJN, en
VAN KLASSENSTRIJD ZIJN, tracht te dempen en te beperken. Zo werd 7.7. de
C.N.T., die in deze stakingen een grote rol speelde, in de laatste twee
maanden tot 2 X toe BUITEN DE WET VERKLAREN!!! Haar vakverenigings-
lokalen werden gesloten en een groot aantal leden werd gearresteerd.
(Syndicalist van 1 Aug '36)

Hier blijkt het ware karakter van het "Volksfront": VOORUITSTREVENDE
 MAAR.....BURGELIJKE REVOLUTIE ! ! ! ! !

- 4 -

De opstand zelf !

De sterker wordende macht der bourgeoisie, en nog erger; de steeds
 meer dreigende actie van arbeiders en boeren, deden nu de oude machten
 in opstand komen. Ze moesten wel, zelfs tegen het "wettige gezag" in !
 Het verzet begon, blijkbaar goed voorbereid, in het militaire kamp van
 Marokko op Vrijdagavond 17 Juli '36. Het moment was, na de moord op Salvo
 Sotello door gendarmen, goed gekozen. Heel het kamp deed mee. De
 moeten niet vergeten dat ook vele arbeiders en boeren, die nog niet
 ideeën behoeft vergeten zijn, door deze moord in het diepste putje van d'r ziel
 fon waren. Zij doen dan ook mee.
 Het heeft weinig zin om alles wat er gebeurt is weer op te halen.
 Daarvoor kan ieder de kranten en tijdschriften nakijken. Overigens zijn
 de meeste berichten, onduidelijk of onvolledig en vooral ook sterk politiek
 gekleurd !!!
 Zoals de toestand op het ogenblik lijkt te zijn, zijn de machten tegen
 elkaar wel opgewassen. De beslissing schijnt te moeten vallen bij Madrid
 in de bergen. Ondertussen laat die beslissing, ondanks alle hoogdravende
 woorden, nogal op zich wachten.
 Hierin zit het gevaar voor de regering en de kans voor de arbeiders
 en boerenklasse !!!

Het proletariaat en de opstand.

Veel meer zin heeft het voor ons, na te gaan, welke rol de arbeiders
 en boeren in deze opstand spelen. Rode Zondag den 18den Juli scinde
 Madrid: het Volk zal bewapend worden. Een afdeling van 6000 mijnwerkers
 uit Asturijs is op "og naar Madrid om zich bij de regeringste-
 troepen aan te sluiten".
 Dit bespoken van arbeiders, boeren en zelfs vrouwen ging steeds
 verder. Overal zijn "rode milities" gevormd. Deze streken op vele plaatsen
 met succes, speciaal in de grote veldslag ten Noorden van Madrid tegen de
 ze een grote rol te gaan spelen. Ook op de vloot deden de matrozen
 work. Verschillende oorlogsschepen, o.a. de Jaime I, zijn in hun
 DE RODE MILITIE, DAAROP MOET DE REGERING SPEDDE MEER SPUNNEN !!!

DOCH, HIERIN ZIT HET "GEVAAR" VOOR DE REGERING. Want de arbeiders
 fronttroepen" te slap optreedt; en dan zal de regering de arbeiders
 oisen. Zij zullen voelen dat er iets MOET gebeuren ! Zij zullen
 machtig voelen !!!

Maar van dit alles zullen de verschillende linkse partijen wel
 profiteren. De Stalinisten vooral zullen van deze radicalisering de ene-
 sa's profijt willen trekken voor hun standje. Voor hun "Rode Milities" !!!
 Doch ook de C.N.T. heeft grote invloed in Spanje ! Verder zijn er nog
 kleinere groepen, die hun kans willen waarmaken; o.a. de Trotskyisten en
 de parlementair-syndicalisten onder Lottana. Zij zullen dit zo de enige
 revolutionaire partij zijn.
 De invloeden van deze verschillende bewegingen zullen sterk ingewikkeld
 op het proletariaat. Tenoor, dat zo nu en dan als eenheid optreden. Zo
 solijnt het meer zo werkelijk eenheid van onderop dedden !!!
 De "Rode Milities" zullen de eigen onder woorden brengen, waar het
 proletariaat behoort aan heeft. Maar zo zullen deze oisen zo stellen,

- 5 -

en ze zullen dit BEWUST doen, dat zijzelf daarmee de macht in eigen handen
 proberen te krijgen of te houden. En in deze verhoudingen is dit dus te
 gunstiger voor deze parasieten, als ze weten dat 60 % van Spanje landloos
 is !!!

Zo zal DE ZELFBEGEWING DER ARBEIDERS STERK BELEMMERT WORDEN !
 Deze zelfbeweging der massa's is in Spanje niet onbekend. In 1932
 in Frankrijk kreeg ze hier de vorm van BEDRIJFSBESITZING. Ze is ook
 Deze eigentijdse naam werd uitgebreid door de hele stad. De politiek was ont-
 varend, en het "vrije communisme" uitgeroepen !
 Deze beweging breidde zich uit naar enkele steden in de omstreken.
 Jammer genoeg werd de beweging gebouwd onder grote invloed van de
 denken. Deze bedrijfsbezetting gebouwd onder grote invloed van de
 C.N.T. Waar deze taktiek dan ook in Spanje, in deze revolutionaire periode
 zich mocht doorzetten, zal het wel met de nu nog Stalinistische invloed
 gedaan zijn. Dan wordt de C.N.T. de enige "boschormvrouwe" van het prole-
 tariaat. En ook daarin zou gevaar zitten ! Want de "vrije productie"
 zoals de C.N.T. zich dat voorstelt is een waanidee. Dit heeft de ontwik-
 keling van de Russische revolutie voldoende bewezen.
 De regeling der productie en een rechtvaardige productie hangt n.l.
 niet af van de goede wil van de "vrije productie" hopeloos in de knoop
 de C.N.T. met hun theorie van de "vrije productie" heeft over het
 komen te zitten, blijkt wel uit het volgende:
 De I.A.A. (de Internationale, waarvan de C.N.T. de voornaamste
 sectie is) zegt, n.l. als zij het op haar 4de Wereldcongres heeft over het
 landarbeidersvraagstuk o.a. :
 "dat in het economische leven van een revolutionair land de
 "zorging met landbouw- en industrie productie en de uitdaging
 " daarvan systematisch georganiseerd moet plaats hebben, en
 " moet gemaakt worden van toevallige omstandigheden en
 " gen,....." (ontstroping van ons.)

Ook zij stellen zich dus voor, volgens een "vrije productie", en dit
 TIE VAN BOVEN AF TE REGELEN. Dit kan niet anders !
 der waarde der productie.
 Dit ideaal van de "vrije productie", en dit idee van de
 de ogen. Zij wilde ook een "vrije productie", en dit idee van de
 centrale leiding. Het gevolg was, dat de regering de arbeiders
 Omdat de berekening der productie vastlijp, door het feit dat de
 BEPAALDE MAATSTAF, n.l. DE MAATSTAF DER WAARDE DER PRODUCTIE
 dan ook meer en meer noodzakelijk, dat de productie gescheiden op de
 slag der waarde der producten. Maar dan is het onmogelijk om "toevallig"
 omstandigheden en achomelingen" (zie citaat), te vermijden, omdat niemand
 er dan controle over kan hebben. Dit heeft Lenin dan ook ervaren zoals
 uit de volgende verzuuchting blijkt:
 "De machine glijd uit onze handen; het is alsof iemand aan het
 stuurt, maar daarheen, waar de een of de ander de stuurt, iets
 illigens, onwetelijks, dat god weet waar van daar komt, de een
 of andere speculant, privaat-kapitalist of wie ook. De machine
 dat absoluut niet daarheen, waar dogene, die aan het stuur zit,
 wil hebben wil..... Wie leidt, wie ? Ik betwijfel zeer, dat men
 kan kan, dat de communisten deze machine leiden. Als men de
 machtheid zeggen wil, dan leiden wij haar niet, maar zij leidt ons."
 (uit: Lenin-"Werke" Band XVIII - 2 blz. 350n 43)

B3

B3

- 6 -

En leiden en beheersen van de productie van bovenaf kan dus dan tot niets anders leiden dan tot STAATSKAPITALISME ! ! ! !

Als de zaken zo staan, ziet het er dan niet hopeloos uit voor het proletariaat ? ? NEEN, Niet helemaal; zij zullen in deze tijd weer ontzettend leren. Zij zullen zelfs hier en daar een heel eind op weg komen naar de juiste organisatievormen.

En dit alles zal, zoals reeds gezegd, sterk door partij-invloeden belemmerd worden.

Dit noemt echter niet weg, dat, met het voortschrijden van den nood en ellende in de rijen van het Spaansche proletariaat, GROEIT OOK HET DEMUSTZIJN. Hoe helderder en klaarder, de spaanse arbeidersklasse haar positie weet en ziet, en daar ook naar handelt, des te vastter en zekerder is hun verloop van deze strijd.

Nu zullen ook de proletariërs van Spanje leren, dat ze niet de belangen van hun bourgeoisie moeten verdedigen maar hun EIGEN belangen.

000000000000000000000000000000

A3

B4

A4

B5

A5